

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2Csp/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200246
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8518200246.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v súkromnoprávnom, spotrebiteľskom spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154 zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: C. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. M. č. XXX, XXX XX W. M., t.č. Justičné zariadenie JA Stein, Steiner Landstrasse č. 4, 3504 Krem/Stein, Rakúsko, v konaní o zaplatenie 598 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 375,48 eur s úrok z omeškania 5 % ročne od 9.6.2018 do zaplatenia a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má proti žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 25,58 % s tým, že ich výšku určí súd samostatným uznesením po právoplatnosti veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. návrhom doručeným súdu dňa 20.2.2018 žiadal aby súd zaviazal žalovaného k úhrade istiny 598 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 5.5.2015 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa 15.11.2013 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovanému sumu 600 eur. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 18,71 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 122,60 eur, splatil len 224,52 eur. Žalobca listom zo dňa 27.2.2015 - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok súčasne ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaný dlžné splátky ani v dodatočne poskytnutej lehote nesplatil, preto žalobca listom zo dňa 19.4.2015 úver zosplatil o čom informoval žalovaného listom zo dňa 29.4.2015 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Žalovaný dlžné splátky neuhradil, jeho dlh predstavuje sumu 598,- eur. Zmluvnú pokutu v sume 77,92 eur evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad si neuplatňuje.

2. Žalobca ako dôkazy označil a doložil listiny - Žiadosť a zmluvu o poskytnutie pôžičky z 15.11.2013, predžalobnú upomienku z 27.2.2015, doručenkú, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 29.4.2015, prehľad splátok a úhrad.

3. Podaním doručenom súdu dňa 13.3.2018 žalobca ozrejmil spôsob výpočtu žalovanej sumy 598 eur, ktorá pozostáva z istiny 537,80 eur a úrokov 60,20 eur.

4. Súd doručil žalovanému žalobu s prílohami, uznesením ho v zmysle § 167 ods. 2 C.s.p. vyzval aby sa k návrhu vyjadril, súčasne ho poučil o jeho procesných právach a povinnostiach podľa ustanovení C.s.p s dôrazom na ustanovenie § 292 C.s.p. Uvedené listiny boli žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 8.6.2018.

5. Uznesením sp. zn. 2Csp/10/2018-67 zo dňa 10.10.2018 súd pripustil zmenu žalobcu a to tak, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 35 831 154 ako nový žalobca.

6. Žalovaný sa k žalobe a prílohám písomne nevyjadril, nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov, nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

7. Keďže predmetom konania neprevyšuje sumu 1 000 eur, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné súd v súlade s § 297 písm. b/ C.s.p. mal za to, že vo veci nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, preto dňa 15.4.2019 zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu znám, že dňa 29.4.2019 bude vo veci strán sporu vyhlásený rozsudok a následne tento v uvedený deň aj vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazov na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

8. Strany sporu dňa 15.11.2013 uzatvorili Zmluvu o poskytnutí pôžičky (č.l. 9-12 spisu) na základe ktorej právny predchodca žalobca žalovanému ako dlžníkovi poskytol pôžičku - vo výške 600,- eur, v hotovosti. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaný zmluvu uzatvoril ako spotrebiteľ, keďže je označený menom priezviskom, rodným číslom, ako typ klienta je uvedené: invalidný dôchodca. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver 60 mesačnými splátkami 18,71 eur, s celkovými nákladmi spotrebiteľa 522,60 eur, RPMN 31,99 %, ročnou úrokovou sadzbou 32 %, priemernou RPMN 46,06 % s termínom konečnej splatnosti 11/2018, pri celkovej čiastke 1 122,60 eur.

9. Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Žiadosť a Zmluva o poskytnutie pôžičky je na 8 stranách rozdelené vertikálne na IX. časti, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a pôžičke, jeho výške. Na poslednej strane tlačiva je priestor pre dátum, podpis pre klienta a podpis za Consumer Finance Holding, a.s. (VUB, a.s. na základe plnej moci). VIII. Časť zmluvy obsahuje zmluvné podmienky, napr. čl. 6 - podmienky splácania obsahujú ustanovenie, že splátkový kalendár je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (bod 6.1). V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári alebo Zmluvne stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Bod 6.3 uvádza, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

10. Z obsahu zmluvy nevyplýva rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, ako aj termín konečnej splatnosti úveru. Splátkový kalendár, ktorý má byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy súdu predložený nebol.

11. Z prehľadu splátok a úhrad - platobnej histórie (čl. 16-17 spisu) vyplýva, že žalovaný poskytnutý úver nesplácal, uhradil sumu 224,52 eur formou 12 splátok po 18,71 eur, od úhrady realizovanej dňa 18.11.2014 nezaplatil už ani jednu splátku. Podľa tohto prehľadu žalovaný dlhuje sumu 675,92 eur z čoho je 77,92 eur pokuta, ktorá však nie je predmetom sporu. Listom zo dňa 27.2.2015 označeným ako predžalobná upomienka právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok s upozornením, že ak do 5.4.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2014 žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Listom zo dňa 29.4.2015 ako označeným ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, v ktorom vyzval žalovaného k úhrade dlhu v sume 605,96 eur po doručení oznámenia. Dôkaz o doručení tohto oznámenia žalobca súdu nepredložil.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase podpísania zmluvy (k 15.11.2013) (ďalej len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.,

16. Podľa § 9 ods. 6 ZoSÚ spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

18. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

19. Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

21. Podľa § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

22. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 563 Obč. zák. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený prvým predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

25. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právne posúdenie veci

26. Po zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len čiastočne.

27. Je nepochybné, že žalovaný v záväzkovo - právnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu vystupoval ako fyzická osoba, ktorá pri uzavretí zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľa, kým právny predchodca žalobcu pri poskytovaní pôžičky vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto splňa podmienky spotrebiteľského úveru.

28. V takomto prípade je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ), ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Občianskeho zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

29. Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

30. Súd zastáva názor, že predmetná úverová zmluva neobsahuje zákonom vyžadované obsahové náležitosti a preto sa úver považuje za bez úročný a bez poplatkov.

31. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. patrili údaje § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je len uvedených počet splátok (60) a termín konečnej splatnosti (11/2018) z takéhoto znenia však nevyplýva doba trvania zmluvy ani termín konečnej splatnosti úveru. Dátum prvej splátky nie je uvedený. Zo zmluvy teda nevyplýva presný termín splatnosti prvej splátky ako aj nasledujúcich splátok. Nenachádza sa v nej tiež splátkový kalendár, ktorým by sa mal riadiť žalovaný pri riadnom a včasnom splácaní úveru, napriek tomu, že má byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, súdu predložený nebol. Teda spotrebiteľ nemá vedomosť o tom kedy presne je termín konečnej splatnosti.

32. Rovnako v zmluve chýba údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§9 ods. 2 písm. k/) v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky bez špecifikácie koľko činí mesačná splátka istiny, úroku a iných poplatkov. Splátkový kalendár, z ktorého by bolo zrejmé by bolo zrejmé rozčlenenie každej splátky na istinu, úroky a iné poplatky, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami súdu predložený nebol.

33. Keďže zákon č. 129/2010 Z.z. absenciu vyššie uvedených údajov sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, potom dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola

poskytnutá. Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi iba sumu, ktorú obdržal.

34. Pokiaľ ide o konanie vedené pred Súdny dvorom Európskej únie vo veci C - 42/15 v ktorom Súdny dvor Európskej únie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 9.11.2016. Podľa tohto rozhodnutia čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice č. 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Z tohto rozhodnutia teda vyplýva, že Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu č. 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a ich poplatkov. Rozhodnutie vydané vo veci C - 42/15 má charakter prejudiciálneho rozsudku. Takýto rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý prejudiciálnu otázku podal, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Na druhej strane si treba uvedomiť, že úlohou prejudiciálneho rozsudku nie je rozhodnúť spor, ale iba poskytnúť vnútroštátnemu súdu taký výklad práva únie, ktorý mu pomôže pri jeho aplikácii.

35. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je smernica záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Smernica je mäkkším právnym nástrojom ako nariadenie, pretože umožňuje zladenie požiadavky na jednotu unijného práva s vôľou zachovať rozmanitosť národných úprav. Smernica sa ako právny predpis často používa napr. v oblasti vnútorného trhu, kde existujú podstatné rozdiely medzi úpravami jednotlivých členských štátov, aby sa umožnilo ich postupné zjednotenie. Smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie, pretože je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým a právnickým osobám. Ustanovenia smernice musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku s jednoznačnou záväznou právnou silou v podobe všeobecne záväzného právneho predpisu a s presnosťou a jasnosťou požadovanou na účely splnenia požiadavky právnej istoty. Až kým smernica nie je správne prebratá do vnútroštátneho práva dotknuté subjekty nemajú možnosť poznať rozsah svojich práv. Na tento stav právnej neistoty nemá vplyv ani prípadný rozsudok Súdneho dvora o nesplnení transpozície povinnosti členského štátu alebo rozsudok Súdneho dvora, ktorým bol určitým ustanoveniam tejto smernice priznaný priamy účinok. Až momentom správnej transpozície smernice nastáva právna istota, kedy fyzické a právnické osoby už musia poznať svoje práva vyplývajúce zo smernice a možno od nich požadovať, aby si uplatnili svoje práva. Ustanovenia smernice majú priamy účinok len vtedy, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky a to, že uplynula transpozíčná lehota smernice, smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť, ustanovenie smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát je dostatočne jasné, presné a nepodmienené a priama aplikácia ustanovenia smernice nemá za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe alebo založenie, resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení. To znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. Je logické, že ak si členský štát nesplnil svoju povinnosť a nestransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej, resp. nesprávne prebratej smernice žiadna povinnosť. Žalovanému ako spotrebiteľovi nie je možné uložiť povinnosť zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky a poplatky len na základe ustanovení smernice č. 2008/48 bez toho, aby v tomto smere nebola vykonaná náprava vo vnútroštátnom práve, ktorá doposiaľ nenastala. Žalovaného nemožno postihovať za to, že v dôsledku nesprávnej transpozície smernice úver ňou získaný sa v zmysle v súčasnosti platnej a účinnej vnútroštátnej právnej úpravy považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti súd poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo 45/2012 z 24.6.2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky tkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa.“ Obdobný právny názor bol vyslovený napr. v rozhodnutiach KS Prešov sp. zn. 21Co/104/2016 z 30.3.2017, KS Trenčín sp. zn. 27Co/36/2017 z 28.8.2017, KS Žilina sp. zn. 11Co/164/2017 z 27.6.2017, či KS Prešov sp. zn. 17Co/9/2019 z 9.4.2019.

36. Z predložených listinných dôkazov (zmluvy a prehľadu splátok a úhrad) vyplýva, že žalovanému bola poskytnutá finančná čiastka v hotovosti v sume 600 eur, z ktorej do žalovaný splatil 224,52 eur.

37. Keďže súd ustáli, že zmluva o poskytnutí pôžičky je v zmysle citovaných zákonných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. bez úrokov a bez poplatkov má žalobca nárok len na vrátenie skutočne poskytnutej sumy t.j. 375,48 eur (poskytnutá suma 600 eur mínus suma už uhradená 224,52 eur) a na úhradu tejto sumy súd žalovaný zaviazal, v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

38. Súd zdôrazňuje, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

39. Žalobca žiadal priznať aj úroky z omeškania od 5.5.2015 do zaplatenia v sadzbe 5,05 % ročne z uplatnenej istiny.

40. Nepriaznivým právnym dôsledkom porušenia povinnosti zaplatiť peňažný dlh podľa ustanovenia § 563 Obč. zák. je vznik omeškania v spojení s nárokom veriteľa na úrok z omeškania. Rozhodujúce je teda, kedy nastala splatnosť dlhu. Osoba zodpovedná zo zodpovednostného záväzko-právneho vzťahu sa dostáva do omeškania zásadne vtedy, ak dlh nespĺní deň nasledujúci po dni, kedy bola veriteľom o plnenie požiadaná a od toho dňa môže požadovať úroky z omeškania. Pokiaľ ním nebol dlžník vyzvaný k plneniu skôr, za kvalifikovanú výzvu k plneniu sa považuje doručenie žaloba. Omeškanie začína v prvý deň po tom, čo bola žaloba žalovanej doručená. Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu zosplátnil poskytnutú pôžičku listom zo dňa 29.4.2015, v ktorom žiadal uvedenú sumu uhradiť po doručení oznámenia, dôkaz o doručení tohto listu žalovanému zo strany žalobcu súdu doložený nebol. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 8.6.2018, nasledujúcim dňom, t.j. 9.6.2018 sa žalovaný dostala do omeškania.

41. Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 9.6.2018 bola 0 % úrok z omeškania v sadzbe 5 %, podľa jednotlivých úhrad žalovanou. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 375,48 eur od 9.6.2018 do zaplatenia, zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol ako nedôvodný.

Trovy konania

42. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

43. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane,

46. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Pri žalovanej sume 598 eur bol úspech žalobcu vo výške 375,48 eur, čo je 62,79 % úspešnosť a úspech žalovaného vo výške 222,52 eur čo je 37,21 % úspešnosť, z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu v spore prevyšoval úspech žalovaného o 25,58 % a v takomto rozsahu má žalobca nárok na náhradu trov konania od neúspešnejšieho žalovaného. Výšku trov konania žalobcu určí vyšší súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.